

ВЪСТАНА ИЗ МРАКА ТРЕВОЖЕН НА СВОЯ ЖИВОТ И ПИСА СЪС СВОИТЕ КЪРВИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО ВТОРНИК, 8 СЕПТЕМВРИ 1970 Г.
БРОЙ 109, (2907), ГОД. XXVIII ЦГНА 2 СТ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ДЕН, СТАНАЛ ПРЕДЕЛ НА ДВЕ ИСТОРИЧЕСКИ ЕПОХИ

Йордан КОСТОВ

Член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП

Преди 26 години, на 9 септември 1944 година, трудещите се у нас смъкнаха монархическата диктатура и установиха своя народнодемократична власт. Тази историческа победа, увенчала многогодишните кървави борби на народа ни за свобода и правде, стана възможна благодарение правилното ръководство на Българската комунистическа партия, на борбите на масите и славните победи на Съветската армия над германския фашизъм. В живота на нашия народ настъпи нова ера — ерата на социализма и комунизма. И макар днес да ни отделят 26 години от този знаменателен ден, станал предел на две исторически епохи, той не избледнява в съзнанието ни. Огромните успехи, които нашата страна постигна за този кратък исторически период във всеобщото си развитие по пътя на социализма, са най-големите измерения на величие на този ден. Всеки наш трудов делник, всяка наша стъпка към голямата цел са пропикнати от революционния дух и от грандиозните цели на Девети септември.

Изнайдалите 26 години са време на непрекъснат възход, време, което убедително и ясно доказва мъдростта и ленинската зрелост на политиката на Българската комунистическа партия. Тази политика бележи издържката проверката на живота и по най-убедителен начин доказва своята правилност. Днес нашата родина е запреднала социалистическа държава с бързо развиваща се социалистическа промишленост, с едро механизирано кооперативно селско стопанство, с процъфтяваща социалистическа култура.

За всичко това в сърцето на всеки български гражданин е запазена завинаги голямата благодарност и признателност към безсмъртния подвиг на загиналите синове и дъщери на Партията и народа, към Българската комунистическа партия, към Съветския съюз за неговата огромна, шедра и безкористна помощ за социалистическото ни развитие.

Днес от върха на 26-те съзиждателни години най-ярко и най-възбуждащо се виждат велики огромни завоевания,

които изцяло преобработиха на шата страна.

Нашият народ отбелязва своя национален празник с критична равностепенност на постигнатото и преглед на своите сили. Той сверява посоката на утрешния ден не само с постигнатото досега, а с перспективите си възможности, бележи конкретни задачи за решаване, в съответствие с бурно развиващата се научно-техническа революция.

Големите събития, станали след миналогодишния четвъртвековен юбилей на Девотосептемврийската победа, придават на празника нова, ведрост и изпълнена с оптимизъм обстановка. Септемврийският пленум на Централния комитет на БКП миналата година обсъди и прие изключително важна програма за икономическото и социалното развитие на страната и набеляза пътищата за научно-техническата революция у нас. С Априлския пленум от 1970 годи на бе сложено началото на нов етап в развитието на нашето социалистическо селско стопанство. По-нататъшната концентрация в аграрно-промишлените комплекси открива широки простори за въвеждане на промишлени методи на производство и управление в селското стопанство, за по-тепенното превръщане на селскостопанския труд в разнороден и индустриален труд.

Сега на комунистите, сдружените земеделци и всички трудови хора, работещи в областта на селското стопанство е дадена зелена улица към нови, още по-големи завоевания в строителството на социализма и комунизма в българското село, към по-нататъшен разцвет на цялостната икономика на нашата страна.

Приетите решения от Централния комитет на БКП определяха по същество един нов курс, една широка платформа, която ще намери конкретно въплътение в идващата шеста петилетка и в една по-далечна перспектива. Всичко това вдъхва вяра и оптимизъм у всеки труженник на социализма, подтиква го към големи трудови дела за постигане на нови висоти в нашето неспирно стремление към бъдещето.

На утрешния ден посветиха своите трудови победи хиляди работници и кооператори, строители и монтажници, специалисти и дейци на научно-техническата мисъл в окръга. В чест на големия празник те активно се включиха в социалистическото съревнование за завоюване на нови успехи — най-добрия им отговор на не прекъснатите грижи на Партията и правителството за подобряване на тяхното материално и културно благосъстояние. Показателни са успехите на ЗИТ „Металургия“ и ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица, Завода за палети — Велико Търново, ДИП „Елба“ — Елена, керамичната фабрика „Странджа“ — Полски Тръмбеш и други, които предсрочно изпълниха плана си за август и дадоха на народното стопанство надпланова продукция за 1106 000 лева. Само през август произведената промишлена продукция е с 3 738 000 лева повече от същия месец на миналата година. По предвидения данини се очертава през тази година да бъде произведена повече от м.г. промишлена продукция за над 40 милиона лева или с 9 на сто повече. Редина предприятите вече изпълниха петгодишните си планове и това е гаранция, че промишлеността в окръга най-малко с един месец предсрочно ще достигне предвидения обем за петта петилетка.

Радостни и светли са перспективите за промишленото развитие на окръга през 1971—1975 година. През шестата петилетка промишлената продукция ще надхвърли 1 милиард лева. Относителният дял на машиностроенето ще представлява една трета от общия обем, а този на химическата — 15 на сто. Или в края на шестата петилетка тези два бързо развиващи се отрасли ще дават 50 на сто от промишлената продукция на окръга.

С чувство на изпълнен дълг срещат 26-годишнината от бедоносната социалистическа революция и селскостопанските труженници от окръга. През тази година те добре се трудиха и прибраха добра реколта от зърнените храни, от

● На 2 стр.

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Времето не докосва величието на Девотосептемврийската победа. Обратно. Колкото повече се отдалечаваме от оня Първи ден, толкова по-ярко трее със своя блясък и неповторимост. Извоюван с подвига и саможертвата на хиляди герои, той сложи водораздела между две епохи, откри новата ера на Родина. И затова всяка нова есен възбужда в навечерието на този бележит празник на Свободата е по своему ново и характерно. Зашо то идва от един по-голям връх, от още една свободна година на градеж и трудови подвизи.

Да изживеят заедно възбуждението от 26-тия рожден ден на социалистическата революция, снощи в новата сграда на театъра във Велико Търново дойдоха активни борци против фашизма и капитализма, военнослужещи, граждани.

На празнично украсената сцена заеха местата първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, секретарят на Окръжния комитет на партията Димитър Стоянов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, Панчо Иванов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов, първият секретар на Градския комитет на БКП Петър Яламов, изтъкнати борци против фашизма и капитализма, първенци в производството.

Доклад за завоеванията през изминалите победни години прочете Панчо Иванов. Като изтъкна величавия подвиг на борците против фашизма и капитализма под ръководството на Българската комунистическа партия, той очерта големите преобръщания в нашата страна, настъпили през годините на народната власт. Нашите успехи в строителството на социализма, подчерта докладчикът, са плод на нерушимата дружба с народите на Съветския съюз и социалистическите страни. Те са нагледен пример за огромните творчески възможности на народа, освободен от иго на фашизма и империализма, търнал смело под знамето на марксизма-ленинизма по пътя на социализма и комунизма.

Присъстващите на събрание-то единодушно гласуваха поздравителни телеграми до ЦК на БКП и ЦК на КПСС.

Представителни колективи от града изнесоха богата литературно-музикална програма.

Първенци в животновъдството

И този път трудолюбието и майсторството на животновъдите от ТКЗС — Морава им донесе първото място в говедовъдството. Те постигнаха за осемте месеца средна продуктивност от крава 2370 л. мляко, при себестоимост 18.24 лв. за 100 литра и се награждават с преходното червено знаме на Окръжния народен съвет „Стопанство — окръжен първенец по говедовъдство“ и 80 лева.

Първото място в овцевъдството заема ТКЗС — Караисец, където са получени по 56 л. мляко и 6.436 кг. вълна

средно от овца. Кооперативът се награждава с преходното червено знаме „Стопанство — окръжен първенец по овцевъдство“ и 80 лева.

И сега птицевъдите от ТКЗС — Полски Тръмбеш се представиха най-добре. Те получават преходното червено знаме „Стопанство — окръжен първенец по птицевъдство“ и 50 лв.

Най-добри успехи в свиневъдството постигнаха долинските. Стопанството се награждава с преходното червено знаме „Стопанство — окръжен първенец по свиневъдство“ и 80 лева.

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ГРАД ВЕЛИКО ТЪРНОВО
ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП
ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ

Скъпи другари,

Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна, изпълнителният комитет на Областния съвет на депутатите на трудещите се горещо поздравяват вас и всички трудещи се във Великотърновски окръг по случай 26-та годишнина на социалистическата революция в България и славния национален празник на българския народ — Девети септември.

От все сърце желаем на трудещите се от окръга, на вас, скъпи другари, и

на целия братски български народ големи успехи в изпълнение решенията на IX конгрес на БКП, в строителството на социализма.

Да живее и процъфтява нерушимата братска дружба между съветския и българския народи!

Да живее марксизмът-ленинизмът — вечно живото интернационално учение, знаме на борбата на трудещите се от всички страни против империализма за победата на социализма и комунизма!

А. МУЖИЦКИЙ

първи секретар на Обкома на КПУ

С. БОЙКО

председател на изпълкома на Областния съвет на депутатите на трудещите се.

ДЕСАНТЪТ ПРОДЪЛЖАВА...

Десантът започнал в една от последните юнски нощи на 1877 година. „Или от въз реката, или в реката...“ завършил генералът и лодките се откъснали от румянския бряг, прилични на таралежи с настърхналите циклове. Тъмнината и тишината съвършили бързо. Вода та кипнала от снаряди и кръв и с нескончаемо „Ура“ руските витязи се понесли към турските редуты, за да открият с окървавените щикове първата пролука, през която надникнала свободата... За да запише историята: „Свищов — първият освободен от русите български град!“

По реката изтекло почти цяло столетие. Било един октомврийски ден на 1965 година, точната дата 15-ти я знаят малцина. На брега, на който от някогашната епопея са останали само белокаменните паметници, спрели пак руси. Трийсетина души, без понтони, без оръдейна канонада. Земснарядът заблъвал пясък към някогашното благо. Кубик, два, три... докато техниците отметнали 5 300 000 кубически метра. Строителната площадка била готова. Почвало първото утро на свищовския Химкомбинат.

На много от строителните площадки стоели само табелките „Щапелен завод“, „Хладилно-компресорна станция“, „Воден блок“... Лято то на 1968 властвувало между поникналите основи на корпусите, лясъкът скърцал от жегата и работниците се смеели: „Малката Сахара...“

На 12 юли на строежа пристигнал инж. Борис Панькин, ръководител на групата съветски специалисти при Целулозния завод. После дошли и други и групата се увеличила на 14 човека. Идвали от Сибир и Ленинград, от Урал и Москва. Все хора с голям опит, кой имал зад гърба си 10—12, кой 30 години на строителните площадки. Дори и инж. Елизавета Гришнина, която се занимава с водостокската на ТЕЦ-а, не е новак. Преди да дойде в Свищов, тя била в Куба. Корея, на ТЕЦ—Варна и ТЕЦ—Плевен...

С хората идвала и техниката. За Химкомбината от СССР са дошли 31 000 тона съвременни машини, конструкции и др...

Бялата каска на инж. Виктор Матеев се мярка в единия край на корпуса на Целулозния, проблясва към ре-

● На 3 стр.

Велико Търново — изглед от новата част на града, построена през годините на народната власт.

Расте Химкомбинатът край Свищов, рожба на животворната българо-съветска дружба.

ДЕН, СТАНАЛ ПРЕДЕЛ НА ДВЕ ИСТОРИЧЕСКИ ЕПОХИ

От 1 стр.

продетинците, овошките и зеленчуците градини. Производството на ечемик е със 7000 тона в повече от м. г., на пшеницата — с 10 000 т, а на захарното цвекло да бъде с около 30 000 тона също в повече, а гроздето за износ с 10-15 на сто. Увеличен е средният млекодавој от фуражна крава през осемте месеца на т. г. в сравнение със сличен период на м. г. със 100 литра. Очаква се към края на годината в окръга да бъде получена обща селско стопанска продукция за 173 милиона лева, или с 11 милиона лева повече от миналата година за всички категории стопанства.

В изпълнение на решенията на Априлския пленум на ЦК на БКП вече е сложено начало на пет аграрно-промишлен комплекс с центрове в градовете Велико Търново, Сливница, Павликени, Страница и Полски Тръмбеш. В ръководствата на комплексите бяха избрани отговорни партийни и стопански дейци, с дългогодишен организационен и стопански опит. На работата в тях са привлечени едни от най-добрите селскостопански специалисти. В умоте на всички тях сега зреят смели идеи и предначертания за бъдещето на утвърдени крупни стопанства, за колосалните изобретения, които ще настъпят в бита на трудовите хора и съвременните села.

В летописа на юбилейните

трудова победи записаха своите имена и славните строители, монтажници, неуморните железничари и автотранспортници, търговските работници, дейците на изкуството, културата и просветата на здраве опазването и военностроителите — всички трудежи се. Всички те посрещат 26-годишнината на социалистическата революция единни и сплотени около Българската комунистическа партия и нейния Централен комитет. Те безрезервно подкрепят партийната политика и уверено вървят под победното знаме на Партията към нови, още по-големи победи на делото на социализма и комунизма.

Да живее и пребъде делото на Девети септември!

ПРЕДПРАЗНИЧНИ ДАРОВЕ

В неделя в село Капиново бе открита нова търговска сграда, в която жителите на селото и хилядите туристи, които идват да прекарват почивния си ден, могат да си купят всичко, което им е нужно. Сградата е красива, просторна, с удобни помещения за продажба на различна хранителна и промишлена стока и билетно гише.

На тържеството присъстват секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, честват водача придобивка на трудещите се от Капиново и им пожела нов успехи в благоустрояването на китното селище.

Крепост на Партията

Върху картата на родината Долна Оряховица е една мялката точка. Но към нея не може да остане хладно равнодушие оня, който изправен емоционално пред паметниците и се е докоснал със сърцето си до горнялото на нейния героизъм и страдание.

Долна Оряховица... Всяка вечер грейват стотиците електрически светлини, тополите трептат с крехката ръка на листата си, младите борбени разгръщат, сякаш за прегръдка, зелени клонки, ухватят едрите качести петунии... И край алеите, край широката, потънала в зеленина главна улица, издължени от камък или издани от бронз, се усмихват млади и стройни, най-верните й синоне — Христо Козлев, Иван Чучков, подполковник Иван Паунов (Гребенаров), Тодор Молдов, майор Асен Агоча, Петър Кирчев... А върху каменната паметник сред парка искрят безсмъртните имена на останалите — партизани, ятаци, загинали бойци в Отечествена война.

И всички те са били толкова млади! И над тях някога са трептели с весели крила пролетните птици, къбили са се бели пухкави облаци, кржжали са бабярени есенни листа. Стъпките и гласовете им са забвляе по старите улици, под прихлупените вехти стрехи, тук те са разчупвали коравия черен хляб и са пеели хубавите, страдните песни на бунта.

И пак тук всяка пролет птиците се връщат, пак шумят дъждовете наесен и после силно синят... И пак греет слънцето — онова слънце, което те така обичаха, към което се стремяха с цяло сърце.

Заредените със смърт тежки култури угасиха слънцето в очите им.

Но остана другото слънце — слънцето на Партията, на възбуждаващата правда. Слънцето на победата!

Долна Оряховица... Оня, който е минал отток отнася със себе си завинаги една жива искра. И когато се случи да спре поглед върху картата на родината, мялката точка, която сочи Долна Оряховица, ще започне бавно да расте и в спомените да се преръсва на мялката една от тези мялния, които очертах пътя на победата.

Оня, който е минал отток, ще отнесе за цял живот чувството, че е бил от живата вода на народното страдание, на народния героизъм, частинка от силата на тази яка и несломима крепост на Партията, през дните на най-голямото изпитание, ще отнесе в кръта си непокътнат пулс на оня, който ни заволаше своята сила, своята любов и своята вяност към Партия и Родината!

Виктория ГЕНОВА

Димитър Методиев

ПЕСЕН ЗА ВЕЛИКОТО ПРЕСЕЛЕНИЕ

Откъс от поемата

Чувате ли?

Гърми и бушува енергията на Ленинизма в гигантската лаборатория на революцията!

Довчера капризна,

днес — в слънце и бури, във огън и пушек — крачи

след Ленин

самата История.

опитомена,

подвластна на нас,

послушна!

Под звуците

на „Интернационала“,

събраха

петте континента в юмрук —

Земята

бие

с пролетарския чук!

И с октомврийското знаме черено на Ленин,

под небосводите,

от светкавици ярки пронизани —

непобедно,

неудържимо —

шестува

Великото преселение

на народите

от капитализма

към комунизма!

В годините на антифашистката борба активно участваха и трудежите се от нашия окръг. Нищо не можа да сломи волята на борците, които в името на свободата на народа забравяха дом и семейство, воюваха с оръжие в ръка. И мнозина изгоряха в огъня на борбата.

През годините на съпротивата — 1942-44. година, от нашия окръг излязоха 283 партизани, 622 ятаци им помагача, 745 антифашисти минаха през затворите, 555 през концлагерите, 140 бяха интернирани, 163 осъдени на смърт, а 73 на доживотен затвор. Това не са сухи факти и цифри. Това е нашата гордост, Славата, покрита с безсмъртието.

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

Срещите с бившите народни партизани, с техните ятаци, с майките на загиналите антифашисти са непресъхващ извор на патристично възпитание.

И на тази снимка фотообективът е запечатал завинаги образите на майките на загиналите партизани от с. Косеви. Сред тях е и майката-героиня баба Съба Енева, която загуби дъщеря и трима сина.

Възбуждаващ разказ за авторката „Девойките от отряда“, бившата народна партизанка Минка Стефанова (Лиланка), върха колектива от подялението на офицера Стойков към онези героични дни. Отново оживяват партизанските дни на Со-

ня. Андрей и Владимир, Иван Дамьянов (Калин), Анастас Петров (Камен), Иван Данаилов (Доктора), Георги Косев (Йонко).

Недалеч от родното им село Косеви в навечерието на 26-та годишнина на Девосептемврийската победа техните майки бяха съвместно приветствувани, а паметникът в центъра на селото бе обикнен със свежи цветя.

Участниците в срещата посещаваха къщата на баба Съба Енева. С много любов тя разказва за живота на своите деца-герои.

Ганка ТЕРЗИЕВА

Градът измени своя облик

Малка възрожденска Елена! За 26 години градът измени, своя облик. Изчезаха тесните, криви калдармени улици, склупените занаятчийски дюкани. Днес, където и да спреш поглед, ще видиш строителни площадки, нови домове, площи, хубави улици и паркове. Предприятната в града бяха съвременен и промишлен вид. На място то на тръбите и копризата се издига белоснежните сгради на ДСП „Сердика“ и „Родопи“. Израсна новият цех на ДИП „Училишна мебел и пособия“. Със съвременни машини се обработва дървесината в ДИП „Елена“.

Центърът на града се оформи със сградите на ТПК „Чумерна“, БНБ, Горско стопанство, държавна библиотека, профсоюзния дом, ГУМ... Над 650 къщи оформиха новите квартали. Асфалтират се улици и пътища. Близко 83 000 квадратни метра цветни градини красят града!

Мечтите на много поколения сега вече се превърват в дела. Усилено се изгражда железопътната линия Златарица — Елена. Изграждат корпусите на Завода за специално и техническо строителство. Предстои да се построи модерен хотел-ресторант, голям културен дом, търговски сгради...

Всичко в наше време се прави в името на човека, за благото на трудовите хора.

Кирчо ВАСИЛЕВ

НАЙ-ЩАСТЛИВИЯТ ДЕН

ПАВЛИКЕНСКАТА чета на 9. IX. 1944 година остана в михалскиите гори. Следобед бе проведен възбуждаващ митинг в Михалци, а след това, заедно с двама другари в една каруца, се отправихме към моето родно село Върбовка.

Свечеряващо се. Здрачината бавно падаше върху опустялото поле. Въпреки усилената полска работа, по нивите и лозята не се мъряха никакви селяни. По едно време, по кривия селски път заскрибуца кола, натоварена със сено. Попитахме стопаните и: защо е опустяло полето? Те ни изгледаха и с почуда ни отговориха: „Не знаете ли? Вчера политзаговорниците от Плевенския затвор си дойдоха и смеяща властта. Сега чакат партизаните да си дойдат и ще има митинг.“

Сърцето ми замря от вънне. Коякът препускаше с все сила към селото а на мен ми се струваше, че едва се движи. Приятна горещина е залила гърдите ми. Сърцето ми бие, като че ли ще хвъркне. Исках да скоча от каруцата, да тичам. Струваше ми се, че така по-скоро бих стигнала.

Ето родното село! В момента улиците са безлюдни, даже и куче няма да залае. Глъчката, идеща отсрещ селото, се усиливаше. Ние приближаваме. Скачам от каруцата, средам редните минувачи, които не могат да ни познаят в тъмнината. Приближавам до насъралите се хора и един пренепнал женски глас изписква „Живее!“ и Цонка Пана-

йотова се хвърля да ме прегърне. Морето от хора се люшпа. Едно „ж-ж-ж...“ прерина от уста на уста. Обръщам около мен се затега. Едни ме хващат за ръцете, други за пушката, трети ме

прегръщат и целуват, задават въпроси. Жените започват да нареждат. „Живее, майка ти колко плака!“ „Татко ти как те очаква!“ „Колко мъки изтърпяла, заради тебе!“ Друг се хвали: „Най-ви казвам, ще си дойде, жива и здрава, ще си дойде!“ Хората ме притискат, всеки иска да изкаже оная неопикуема обич към родните си партизани. При бледата светлина гледам измъчените родни лица и радостно възбуждение ми стига гърлото. Някой се провиква: „Сто-рете и път да мине! Другарите а чакат в общината.“ И ме повежда към старата грохнала община, прогнана като стария фашистки строител. Качвам се по изгнани, скрибуцащи стъпала. На вратата ме посреща бай Христо Колев — партийният секретар на селото.

Поздрави, викове, въпроси, на всичко това аз успявах да отговарям само като размахвах цветята над главата си и поздравявах любимите си селяни. Всички викат: „Го-вори. Разкажи за партизаните“. Разкажи за четата, за Балкана! В този миг не бях в състояние да говоря. Чувствух само преливащата обич на нашия народ, отпавена към партизаните, и заплах: „Кой люби народа поробен и пази завета велик, на Левски завета бунтовен, при нас нека дойде войник!“

Поевът най-правилно е намерил мобилизиращия призив в борбата. Затова човеколюбивото море затихна, заслуша се в партизанската песен и след свършването на куплета, бурно аплодира.

Митингът се състоя пред Популарната банка. Другарят Александър Сънков, първият председател на народния съвет на с. Върбовка, разясни

програмата на Отечествения фронт. На балкона сме партизаните, политзаговорниците, концлагеристите и старите комунисти в селото.

Цялото село се събра на площада. Хиляди очи, с вяра и надежда, са отправени към нас.

Изредиха се да говорят оратори, идва и моят ред. Аз от ново се възбудям. Какво да кажа. Че съм опиянена от настъпващата свобода, да говоря за историческото дело, което да бъде извършено в днешния ден, за подвига на нашата освободителна Червената армия, но всичко това е казано. Хората всичко това го знаят. Самите те го чувствуват. Това личи по лицата им, по усмивките и по възторжените викове. Затова аз се ограничих с поставяне на конкретен задача — набиране на бойци за партизанската чета, които по-късно се преляха в народната гвардия.

В 2 часа през нощта на повика на Партията и РМС се явиха десетки младежи. Натоварихме се на дванадесет каруци и потеглихме за Бяла черква, откъдето заедно с останалите групи от съседните села на 10 септември в 10 часа влязохме в гр. Павликени.

В Павликени бе проведен възбуждаващ митинг за побрати маване между партизаните войската. Новосформираната гвардия бе настанена първоначално в основното училище, а по-късно зае своето законно място в казармата.

Изминаха 26 години, но споменът за най-щастливия ден в моя живот — Деня на свободата, няма да избледнее никога.

Живка КАСАКАКОВА
(Боряна)

Вечните, неподкупни свидетели

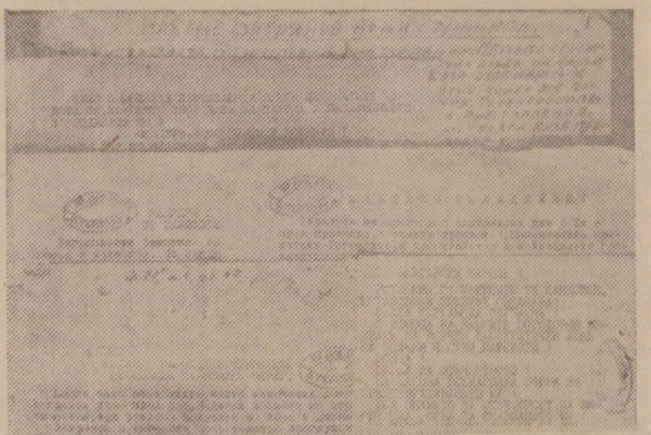
Вие, които в празничния ден ще вдигнете надръзани за всяко добро и прекрасно, извоювано с цената на първата ви младост — припомнете си!

Вие, възрастни, на свободата, които със сияйни усмивки ще преминете в тържествен марш по улиците и площадите, ще ликувате с най-възторжените песни, неудържимо бликнали от сърцата ви — не забравяйте!

Вие, бъдещи поколения,

които ще пренесете през вековете светлото име на България — слушайте!

В този велик ден отново ви призовават на съд документи от епохата, вечните неподкупни свидетели — предсмъртните писма на осъдените комунисти, политическите архиви, интимните дневници на продажни държавници и главорези, страници на негледания печат, официозите на двореца.

2 септември 1944 г. За да спаси прогнания си режим, българската фашистка буржоазия докарва на власт правителството на т. н. „легална опозиция“, начело с К. Муравиев.

— ОК на БРП издаде позив, в който разобличава антинародната същност на новото правителство.

— Партизаните от Горнооряховския отряд проведоха успешна акция в с. Малковцево.

3 септември 1944 г. През нощта срещу 3. IX. Търновската партизанска чета проведе акция в с. Габровица.

4 септември 1944 г. — Партизаните от Горнооряховската чета проведоха акция в керамичната фабрика в с. Мария Лунава (Благово). Проведено е събрание на работниците, които наброяват над 150 души. Реч произнесе командирът на четата Коста Станчев (Бойко), а партизаните изнесоха литературна програма.

5 септември 1944 г. — Съветското правителство изпрати нота до правителството на Муравиев, в която заяви, че подкрепяйки фашистка Германия българското правителство фактически е било във война със СССР, то е съветското правителство от Б. IX. ще се счита във война с България. Народът посрещна с радост тази вест, тъй като тя означава краят на фашисткото робство.

6 септември 1944 г. — ОК на ОФ и РК на БРП във В. Търново издадоха позив за повод обявената на България война от

СССР и призоваха населението на борба за незабавно изпълнение на програмата на ОФ и установяване на народнодемократична власт.

— Еленската партизанска чета проведе акция в селата Бойковци, Божевци, Росеници, Скорците и Кожух-махаля. Проведени са публични събрания. Изготвено е оръжието от представителите на фашистката власт.

7 септември 1944 г. — Шабът на VIII ВОЗ излиза с декларация по повод обявената от правителството „амнистия“ и призовава народа и партизаните от зоната на борба да пълна победа.

— Павликениската чета е попълнена с 15 души партизани от с. Михалици, Мусина, Русали и Вишовград.

— В бой с фашистки части при с. Константин загинаха шестима партизани от Еленската чета.

— Комитетът на ОФ в с. Долна Оряховица заведе в свои ръце властта в селото.

8 септември 1944 г. — В 9 ч. а 20 мин. Съветската армия армия българската граница.

— ОК на ОФ — В. Търново издаде позив към трудежите се, с който ги призова да излезат за организирано посрещане на Съветската армия-освободителя.

9 септември 1944 г. — Образувано е правителство на Отечествения фронт.

— Комитетите на ОФ във всички селща на окръга заемат политическата власт. ЦЯЛАТА ВЛАСТ Е В РЪЦИТЕ НА НАРОДА!

О. з. подполковник
Николай КОРНЕВ
бивш разузнавач в Шаба на
3 Украински фронт

ЗАВОД ЗА ТОПЛИНА

Традицията е кораво нещо, не се дава лесно. Дори в днешно време, въпреки атома, миналото се да си представя как отминалото и камината са отстъпвали пред печките в техния правобораз, как от своя страна тези първи петки дълго време не са могли да дадат правото на съществуване на новия тип „Перишките“ с използване въглищата за гориво. А всички чие съвременниците имаме ярки впечатления как твърдото гориво отстъпва пред течното. Може би някои са забравили или не им е направило впечатление, че само преди три години, когато ториорховският завод „Металургия“ произвеждаше всички петдесет и три хиляди нафтови печки, през лятото по магазините висяха табелки с примамващото съдържание: „Нафтовите печки се продават на изплащане“. А въпреки че преди седмица на пазара бе пусната половинмилардоната печка, табелките вече са сменени с други: „Раздават се нафтови печки до №...“.

Често слушаме или четем за големите преобразования в нашата страна. Когато наблюдаваме някой празник. Иначе свикваме. И дори не си даваме сметка, че между близките десетдесетте държавни промишлени предприятия в окръга на присти се броят тези, които имат някаква история отпреди Девети. На всички останали народната власт даде „Лътен лист“ за живота.

Акционерно дружество поставя началото на „Металургия“ през 1923 година. Неговите 50-60 работници отначало са произвеждали отоплителни и готварски печки за дърва и въглища, лозопръскачки, овошопръскачки, чурунени отливки и други. Можем да съжеляваме, че не разполагаме с данни за размера на

производството от онези години. Едва за 1939 година има записано черно на било нещо по-положително: промишлено-производственият персонал тогава вече е бил нараснал на 252 души и през годината са били произведени 7882 печки и 9682 пръскачки.

В по-новата си история ЗГТ „Металургия“ се е обединявал с други предприятия, по-късно пък започва да се „рои“ и дава живот на самостоятелни заводи. На сегашната площадка до гарата съвременните халета съжителствуват все още със сравнително ниски, немного светли и хигиенични помещения. Но колективът живее с надеждите за скоростното преустройство в новия завод до ЕТЗ „Янтра“ в града, където е завършена голяма част от монтажа на машините и съоръженията. В тези просторни, чисти и светли зали още тази година ще започне производството на нафтови печки. И тогава общата промишлена продукция от четири и половина милиона лева

през 1965 година и повече от осемнадесет милиона за настоящата година, в края на шестата петилетка ще надхвърли тридесетте и три милиона лева.

Сигурно няма да бъде пълна картината на възхода, ако не се спомене, че средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал в сравнение с предвоенната 1939 година през настоящата година се увеличава близо осем пъти, а разходите на сто лева стокова продукция от 92.80 лева през първата година на производството на нафтови печки тази година ще бъдат сведени на 59.45 лева.

„Металургия“ се специализира в завод за производството на нов вид отоплителни тела с течено гориво — търсени, предпочитани

ни. Тази година на пазара ще бъдат пуснати 133 000 отоплителни и 41 280 готварски нафтови печки, а в края на шестата петилетка броят и на едните, и на другите годишно ще бъде удвоен. Пък кой знае, предначертанията са едно, а упоритостта на отделните колективи често коригира твърде смело и най-смелите планове. А специално колективът на ЗГТ „Металургия“ не се е посрамвал в това отношение. През осеммесечното той произведе надплазована продукция за 287 000 лева и предостави на населението в повече 1883 отоплителни и 1124 готварски печки.

Найден МИНКОВ

ВЪЗХОД НА КООПЕРАТИВНИЯ СТРОИ В ОКРЪГА

Средногодишно трудово възнаграждение на кооператорите.

Денят на двете трактористки

Те са млади. Когато изгревът на Девети септември заля с блясък техните очи, бяха едва деветгодишни. Но помнят, като днес помнят тоя ден. Помнят мъките на неизживяното детство, малките нивички над които те чопляха редом със своите родители.

Много бяха горчилките. Но стана ли дума за Девети септември, в очите им блесна отново зная голяма, неповторима радост.

— Като че ли пред очите ми са съветските войници. Минаха и през нашето село Паскалевец, с танк — развъзнувана говори Кина. — Посрещнахме ги с цветя и плодове. Стъпил на танка, с ръкомахане, говори чичо Митю Недялков. Всички се радвахме. Много се радвахме. Накрая и хоро се изви.

Та се възлудува, усмихва се. Черните й очи, пъргави и игриви, искрят.

— Такъв ден имаме, и ние в Дъскот. Старият комунист Асен Попов поздравя танкистите. А още по-старият — дядо Христо Алуков, целува и прегръща младите съветски войници. Тогава с думи не може да се опише.

Там бяхме и ние, учениците. Също с цветя и плодове. Кон боси, кои с цървулки — припомня си Куна Маринова, зинаги весела и засмяна, слабичка, със сини живи очи и мургаво лице.

Оттогава са изминали близо

26 години. Новото време им даде нови професии. Вместо дръжките на мотиките те стискат волана на трактора. И двете са трактористки. Правоспособни. Работят на един „Болгар“, на смени. Гласувано им е пълно доверие.

Кина оправя доченото си палто. Постегната бялата забръдка, под която се показваше кичур от черната й коса, усмихна се и рече:

— Тук орем младата прасковена градина. Редовно пръскаме лозята с бордолезов разтвор. Поматаме в жетвата. Не се спираме нито ден. А и добре ни се плаша. Като си помисля какъв сиромашлък беше някога у дома, а как сме обзаведени сега, та просто не мога да повярвам.

В тихия летен ден слънцето силно прежуря. Тънката сянка на тополките край дерето е тъй желана. Но обедната почивка бързо се стопява в сладък разговор. Поевала пладн. „Болгар“ът на двете трактористки пропуква отново придръно. После се успоява в гмурва в обичаната с плъд прасковена градина. Денят, топъл и споен, пълен с радост и надежди, продължава. Денят на двете трактористки.

Гечко НЕДРОВ

САМОЧУВСТВИЕТО НА НАШИТЕ ДНИ

Когато минавате някой път през Полски Сеновец, Градина, Сашево или Кушина, знам, че ще си кажете: „Село като всички села“. В такива села някои от нас са раждали, други живеят и се трудят сега там. И каквито и да сме ние, оттука започва самочувствието на нашите дни.

Първият ден на социалистическата революция в Полски Сеновец идва тихо и мирно, но празничното настроение, което донасят преминаващите по шосето Полски Тръмбеш — Велико Търново съветски войски, се разлива и тук като освежаваща и ободряваща вълна. Ангел Събев — член на Партията от 1919 година, партизанският ятак Михаил Тангътов, Марин Димитров, Кирил Тодоров и другите комунисти в селото уста новият народната власт. Революцията бавно, но затова пък завинаги завладява измънените, недоброчини сърца на отрудените селяни.

През 1949 година в Полски Сеновец образуват трудовокооперативно земеделско стопанство, а на следващата година и в съседните села — Градина, Сашево и Кушина полагат основите на задружния труд. Преодоляват се първите трудности; започват се първите успехи, които вдъхват увереност в собствените сили. По-после четирите села обединяват своите земи.

В предпразничните августовски дни кооператорите от Полско-сеновския кооператив бяха излезли масово на полето — в блоковете с лук и арпаджик, из лозята, с трактори по стърищата. В зеленчуковата градина в Полски Сеновец се вееше едно голямо, червено знаме.

— Нали идва празник, затова е знамето — обясняваше по-късно Коло Азго-

ров, секретарят на Общинския партиен комитет. — А иначе градинарите си имат преходно червено флагче: да доха повече от 100 тона домати над плана за износ...

Не зная колко грозде над плана ще дадат лозарите от Градина, но съм сигурен, че и при тях преходното червено флагче на първенци в социалистическото съревнование съсем заслужено стои. Защото „Кардинал“-ът, който те приживежда, вече е получил отлична оценка на една изложба в Плевен.

Тази година полско-сеновските кооператори са прибрали по 300 кг пшеница и 350 кг ечемик от декари. Сега грижите и надеждите са съсредоточени главно върху лука и арпаджика, макар че и на другите култури се отделя нужното внимание. „Лукът и арпаджикът — казват — са главните, които ще ни направят богати“. Разбира се, не само те.

В Полско-сеновския кооператив работят 135 трактори (15 к. с.), 5 кукурузокомбайни, два цвеклокомбайни, няколко зърнокомбайни. В животновъдните ферми механизацията навлиза все по-широко, лозята — „само дото ги берат на ръка“. Полско-сеновчани не са забравяли трудностите на първите години, но сега разговарят се волат „жоло аграрно-промишлените комплекси и най-често срещаната дума е „механизация“. Съвсем основателно.

— Ако искаме да имаме повече млади хора на село — казва Илия Тодоров, председател на Общинския комитет на Отечествения фронт — ще ни трябва механизация във всички направления.

В Пълски Сеновец строит нова читалищна сграда, в Кушина също имат ново читалище, а Сашево с асфалтираните си улици и тротуари

ге може да запалича на малко градче. Хората тук самият си знаят колко добротворен труд е трябвало, за да благоустроят своите селища. И сега искат в читалищата да паят и играят млади хора, по „градските“ тротуари в селото млади майки да разкараат детски колчици.

— Повече от половината ни механизатори са млади хора — говорят с оптимизъм кооператорите — През лятната ваканция десета ни, дето се учат из градовете, ни помагат на полето, изнасят ни литературно-музикални програми.

Секретарят на Общинския народен съвет Максим Йорданов беше ми казал:

— Замогнаха се нашите хора. Толкова много нови къщи направиха в четирите села! Влоговете на кооператорите вече надхвърлят 4 милиона лева; над 1000 мотопра и 100 леки коли са притежание на жителите на нашата община.

А Коло Азгоров, партийният секретар, не без гордост ми показа „Книгата на трудовата слава“. Водена едла от четири години, тя вече е почти изпълнена с имена и снимки на орденосици: Тодор Плачков, Тотка Караиванова, Йордан Лазаров, Марин Петров, Константин Николов, Кръстьо Маринов, Маринка Рогова и много, много още...

Та, когато минавате през някое от селата на Полско-сеновската община, вие безспорно можете да кажете: „Село като всички села!“ И, когато видите дори само книгата на трудовата слава, ще знаете защо оттука започва самочувствието на нашите дни.

Едно самочувствие, чиято рождена дата е 9 септември 1944 година!

Йордан ВЕЛИКОВ

ДЕСАНТЪТ ПРОДЪЛЖАВА...

От 1 стр.

генерацията, после се спира при изобезвештите кули. И е малко да се каже само ръководител на монтажа. Монтажите могат да се виждат и измерят, но другото, което е оставил в българските специалности и работници, за него няма мерни единици.

Всичките заварки на Целулзния завод се ръководят и контролират от Анатолий Андреев. Той няма инженерски диплом, неговият диплом са годините, прекарани зад електрожена, обръщението: „Майстор!“ А заварчиците са хора ходили и видели и тяхното „майстор“ тежи.

— Ну, товарищ инженер, този лук чорт възмие! — младият български техник придружава руско-българския си с чертежа на избезвештата кула за целулзата. Инж. Виктор Столбов слага очила та, изважда още една папка чертежи, търси от тях, сверява и започва да обяснява... на руско-български.

— Понял... — клати глава момъкът, прибира чертежа и тропи по стълбите

навън. Виктор Столбов го изпраща с поглед, посеща към кутията „Беломорсканал“ и се надвеса над проектите. Те чед един съвсем обикновен ден от ежедневието, в което се ражда руско-българският...

ТЕЦ-ът навън страхотни тание с внушителните си размери, поне на хората от тази равнина. Горещината при него се удвоява не само от блесналите електрожеми. Пускът наближава.

— Товарищ инженер Вдовин, в два часа ще се събъраме за недоведените в електрооборудването. — наднична председателят на пусковата комисия Чулев.

— Ну, хорошо, отговаря Борис Евгениевич и отново се заравя в изчисления. Грутата, която той ръководи на ТЕЦ-а е от 15 инженера. И пак край всеки съветски специалист по няколко българина, защото само теорията не сти га.

Игор Пасичник може да се намери не в бюрото, а в турбинния цех. За предложение нията, които е направил по работната схема, никой не

води сметка. Знаят само, че те увеличават надеждността и икономичността на работата. И за всички това е достатъчно.

А става ли въпрос за електрически схеми и филтри, на ТЕЦ изтъкват Анатолий Бескоков и Юрий Гискульски. И старият сибирянин Борис Вдовин се смее:

— Какво да се прави, нашите партии имат една програма, в техниката също. Как да не се разбираме тогава от половин дума с българските колеги.

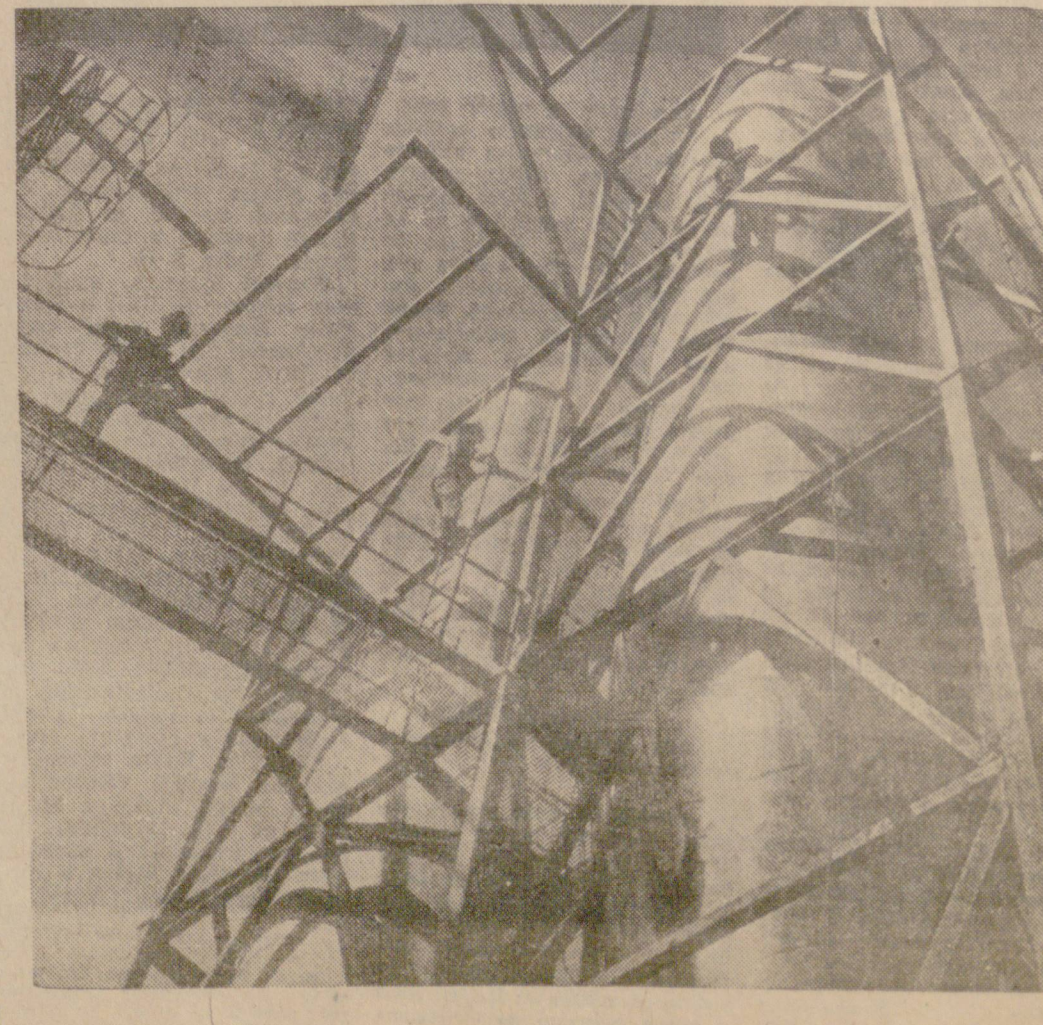
Белите петна по строителната площадка стават все по-малко. Едни от хората си отиват, други идват. На 26 август 1970 г. на Химкомбина та беше стигнал Михаил Колдин. На 28 инженер Вдовин подмисляше план за работата на съветския специалист инженер Колдин Михаил Иванович за месец септември. И следваха точки, точки... „Да се проведат занятия... Да се осигури... Да се провери... Да се окаже помощ...“

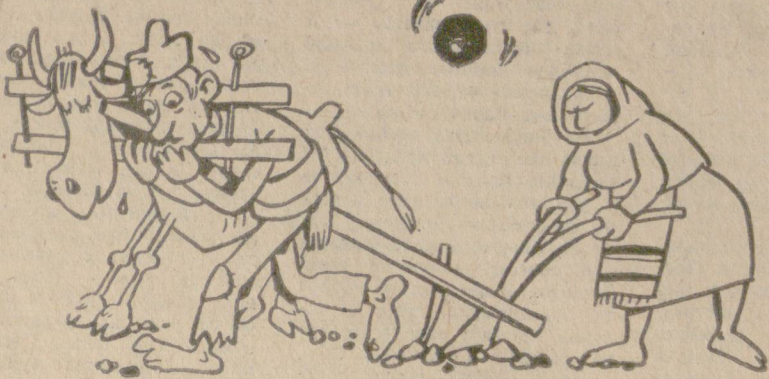
Десантът продължава... Николай ТОМОВ

Цифри и факти на възхода

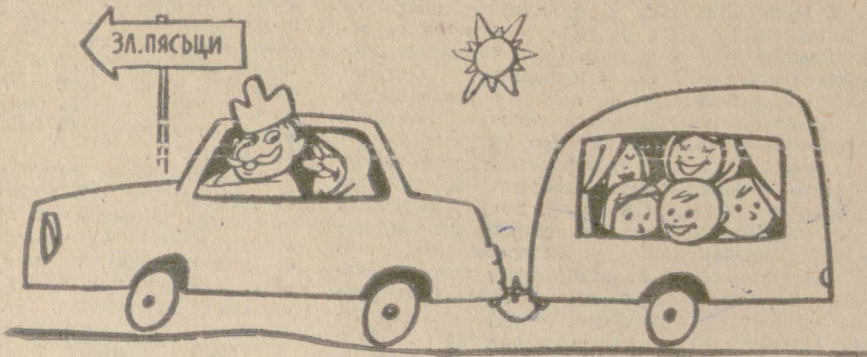
Машабите на постигната през годините на народната власт са огромни. Днес националният доход е увеличил пет пъти, около 30 пъти нарасна промишлената продукция. Сега само за 10 дни социалистическата ни промишленост произвежда толкова, колкото е произвеждала за цялата 1939 година. Някога внасяхме желязо за твозден и мотик, а сега добиваме годишно повече от 1,5 милиона тона стомана. Произвеждаме трак-

тори, автомобили, кораби, електронни уреди, синтетичен каучук, добиваме нефт и природен газ. Електроенергията от 266 милиона квч достигна 15 милиарда квч. Промислената България с близо 2500 индустриални предприятия има бързо развиващи се металургична, машиностроителна химическа и други промишлености. Малко страни в света биха могли да се похвалят с такъв индустриален подем.

В МИНАЛОТО ТЕГЛЕХ.

СЕГА ПАК ТЕГЛЯ

реквием

В жигове на тържества
разговарям с вас, убитите,
дете вихър ви отвя
в злите времена на битките.

Паднахте като мъже
на букаци дивя в шумата,
под студеното възме
и под залпа на куршумите...

Аз не пия упокой
на душите ви претнестени.

Вие изгоряхте в бой
за свещените ни истини.

Люшкат се над вас тревя,
виниси и беи области.
Тихо времето върви
над смътяните ви гробници...

А при светли тържества,
слезнали без шум при хората,
най-правдивите слова
ий на живите говорите...

Младен ИСАЕВ

НОВА ЗДРАВНА
ПРИДОБИВКА

Вчера бе открита нова сграда на Окръжния психоневрологичен диспансер във Велико Търново. Това е една кокетна постройка, предназначена за психотерапия на психично болните. Тя предлага много удобства както за работещите в диспансера специалисти, така и за болните, които се нуждаят от тяхната помощ. Обзаведени са отделни кабинети за секторите по лечение на неврозите, на голяоритните смущения, детската психиатрия, за съдебно-психиатрична експертиза. Просторна е и амбулаторията. Предвидени са помещения за сестринска стая, за регистратура. Приличат вниманието и просторните работни зали, в които ще се монтират машините, необходими за трудовото лечение на болните. Предстои да се въведе и психотерапията.

На скромното тържество дойдоха първият заместник-председател на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов, началникът на окръжния здравен отдел д-р Димитър Костурков, ръководители на здравни заведения. За успехите на психоневрологичната помощ в годините на народната власт говори главната лекарка на диспансера д-р Пенка Гонева. Прерязвайки лентата, д-р Ненов честити новата здравна придобивка и обяви поликлиниката за открита.

Александър ТОШЕВ

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

НОВАТЕ ШАМПИОНИ ПО ВОЛЕЙБОЛ

Великотърновчанки — на второ място

В неделя по обяд на трите площадки на комплекса „Юнак“ завърши 5-дневната борба, в която участваха около 300 състезатели и състезателки от цялата страна. Имаше срещи, които напомняха за големи, за съвременни волейбол. Това особено важи за показаното от трите чели юношески състава — пловдивчани, съфинансирани от Левски-Спартак и представителите на Спортна гимназия в Плевен.

Дуболят Пловдив — Левски-Спартак например се откри с изключително бързата игра, с остри забивания, с отлично построните блокади — видяхме единичен и троеч блок, ефективни спасявания, правилно разпределение на силите. Победата е 3:1

на пловдивчани им осигури всъщност златните медали преди последния ден на турнира. И в старшата възраст при девойките имахме изненада! Безспорно това бяха младите волейболистки от Пирдоп, възпитаници на треньорката Любка Данова. Без да блесват с особени технически данни, тези напористи, снажни състезателки импонираха преди всичко със саморегулателната си игра. Те намериха сили и издържаха дори и в двете тежки решителни срещи в събота — съответно срещу ЖСК-Славия (Сф) и СГ Плевен и... трудно извоюваните победи с по 3:2 за служено им донесоха високата приза.

След тях се наредиха волей

болистките от ЖСК-Славия, Левски-Спартак и др. В младшата група при девойките убедително финишираха със златни медали състезателките на Левски-Спартак, които завършиха без загуба, а в юношеския турнир първи се наредиха пловдивчани, следвани от школите от Ямбол, Левски-Спартак и др.

Как се представиха нашите отбори? Само девойките от младшата възраст бяха на високата. Те играха равномерно, уверено в силите и възможностите си и претърпяха само една загуба — 1:3 срещу Левски-Спартак. Победата им в решителната последна среща с пирдопчанки с 3:1 (18:16, 19:16, 15:4), донесе големия успех — второ място в страната. Ето имената на състезателките, подготвени от треньора Йонко Костурков: Ст. Симова, Ив. Маркова, А. Алиева, Т. Асенова, Д. Тулешкова, С. Теодосиева, И. Маринова, Д. Алиева. Те за служиха честта да се наредят зад второто стъпало на почетната стълбица. Симова и Асенова са сред най-добрите представителки на волейболските групи.

Нико хубаво обаче не може да кажем за представянето в останалите групи. Ето какво показват съдийските протоколи — юноши младша възраст — всички срещи загубени с по 3:0, юношеска старша възраст — само един спечелен гейм, девойки старша възраст — пет загуби и едва общо 3 гейма (загубите са с по 1:3). Треньора предстои да се анализира причините. Но още сега може да се каже, че на волейбола сред подрастващите следва да се отдели много по-голямо внимание, че колкото и ентусиазиран да е, колкото и амбициозен да има, един човек в никакъв случай не може да работи във всички възрастови групи!

На тържественото закриване, представител на БФВ Димитър Димитров и директорът на СШ във Велико Търново Иван Чушков връчиха купите и медалите на новите шампиони.

Александър ГЕОРГИЕВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 8 СЕПТЕМВРИ

17.50 — Новини; 18.00 — БТ за Интервизията — концерт от народна музика; 18.30 — „Боят при Милевски“; 19.00 — Тържествено събрание и концерт по случай 9-ти септември; В паузата: По света и у нас; 22.00 — „Светът на 25-годишните“ — документална филмова серия на Интервизията; 22.55 — Хоров концерт; 23.05 — Новини.

СРЯДА — 9 СЕПТЕМВРИ

10.00 — Манifestация на трудещите се по случай 26-годишнината на социалистическата революция в НРБ — БТ предава на Интервизията; 12.00 — Новини; 17.00 — Новини; 17.10 — „Девети септември, здравей!“ — празнична детска програма; 18.10 — „Тютюнороботини“ — филмов очерк за борбата на пловдивските тютюнороботини; 18.35 — Народна музика; 19.00 — „Възлюбена, тебе, майко свобода!“ — новите рецитали; 19.20 — Любими оперни изпълнения — Николай Гиуров, Юлия Винер — Ченишева, Никола Гюзелев, Надя Асена и др.; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Празничен концерт от зала „България“ — първа част; 21.30 — Светът на 25-годишните; 22.00 — БТ за Интервизията; празничен концерт от зала „България“ — втора част; 23.00 — Новини.

ЧЕТВЪРЪК — 10 СЕПТЕМВРИ

10.00 — „Тримата Пинкони“ — съветски игрален филм; 11.25 — За бавна програма; 12.00 — Новини; 17.25 — Новини; 17.35 — Концерт на камерния състав при читалище „В. Занов“; 17.55 — За децата: „Весел панар“ — кулерна сцена; 18.10 — „Срещи с младостта“ — по-авантюрен концерт за селската младеж; 18.40 — Семена в бразилците; 19.00 — „Добруджански“ — оперна; 19.10 — „Добруджанско настроение“ — концерт на народна музика; 19.30 — „Червен смък“; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.25 — „Господин Никол“ — български игрален филм; 22.00 — БТ за Интервизията; празничен концерт; 23.00 — Новини.

ПЕТАК — 11 СЕПТЕМВРИ

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
9.50 — Детски филм: „Златното момче“ — съветски културен филм; 10.10 — „Живели старец и старци“ — съветски игрален филм; 12.00 — Новини.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА

ТЕЛЕВИЗИЯ
СЪБОТА — 12 СЕПТЕМВРИ
10.00 — За децата; 10.20 — „Богатствата на Художествената галерия“ — Пловдив; 10.50 — „Изпит“ — полска киноповест; 11.20 — За бавна програма (повторение); 11.50 — Спортна мошбал; 12.00 — Новини; 16.30 — Физбол „ЖСК Славия“ — „Локомотив“ (Пл); В паузата — Новини; 18.15 — „Мисли, родени от празника“; 18.30 — Реклами; 18.35 — „Раждаването на танца“ — филм-балет, първа серия; 19.00 — Панорама; 19.30 — Концерт на народна музика — Форменти из „Танайска сватба“, постановка на Държавния ансамбъл за народни песни и танци; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Светът на 25-годишните“ от документалната серия на Интервизията; 20.40 — „Грешката на резидента“ — съветски игрален филм, първа серия; 21.45 — Студио „Шатерти“; Накрая — Новини.

ПЪТНИКО, КОГАТО МИНЕШ ПРЕЗ СРЕДНИ
КОЛИБИ, СПРИ ЗА МИНУТА...

Белокаменният паметник на площада до тополата, сред двете млади бора, с паметната плоча край него, от миналата събота е на вечен страж към подстъпите за Еленския балкан. Прочети лаконичния надпис и не забравяй това, което разказва бойните другари на героя:

— С Тинко се срещнахме в Капиновските гори. Беше младеж навят, среден на ръст, русокос, със сини умни очи, с ведро славянско лице. Внимателен и отзивчив към другарите си. С еднородишето го избрахме за интендант на четата. Благодарение на неговата способност и на находчивост и в най-тежките дни четата не гладуваше. Когато не достигаше храна, Тинко отиваше с някой другар в родното си село Средни колиби, в своя майчин дом при баба Рада, която винаги държеше открити вратата за своя син, за народните партизани, за което ние сме й все още признателни...

генерал от запаса Стефан ХАДЖИКРЪСТЕВ,
бивш командир на Еленската партизанска чета

— Запознах го през октомври 1942 г. в килия № 12 на мажоранския затвор в Плевен, където бяха наближани около 500 политически затворници. Иванчо беше един от най-младите и ентусиазираните. Той вземаше най-активно участие в просветните форми. Иванчо имаше още да печели сърцата на хората, да прилича младежите към себе си. Той бе обичан и много уважаван от тях. Хареса ми неговият характер. Сближихме се и станахме сърдечни приятели. Нему ми предстоеше да излезе на свобода. С него аз споделих моето твърдо решение да избягам от затвора и си дадохме клетва, че непременно ще се срещнем в бойните педици.

През август 1943 г. моята съкровена мечта се сбъдна. Суровата зима ме заваря в горите край Боевоци. В една нощ, когато виелицата си даваше воля, подхитил ми се обиди, че по черния път, свързващ Боевоци и Мария Луца (сега Благоево) се чува шум. Отпразнихме се в тази посока. Шумът се уславаше. Различавахме по шепките, че към нас се движат

не един-двама, а повече хора. Тази нощ очаквахме командири, други партизани нямаше във от лагера. Когато силуетите се очертаха, веднага залегнаха, но вместо изстрел се чу по златната паролка... Познахме командира Гошо. Той водеше при нас седем нови партизани. Въведохме ги в земляката. Внима телно заглеждаха новодошлите и на мъжодушката светлина пламтащите очи и плетелната усмивка на Иванчо, ме прилякоха веднага. Прегърнахме го „Иванчо“, промълви аз. „Не, вече Тинко“ — отговори той.

След епичната битка при Тасладжа на мен и Тинко бе дадено поръчение да дойдем в Еленския край и да образуваме нова чета. Много дни и нощи с Тинко прекарахме в този хубав край. В края на юни 1944 г. с него се прегърнахме за последен път.

ЦОНЮ ЛАВЧИЕВ,

бивш командир на Дряновската партизанска чета

членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП и окръжен чалчик на МВР, бивш партизанин и боев другар на Тинко, Радил Минчев, председател на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Йордан Илиев и др.

Първият секретар на Градския комитет на БКП в Елена Стоян Буюклиев, който откри възпоманателния митинг съобщил, че тук са бойните другари на Тинко начело с командира на Еленската партизанска чета генералът от запаса Стефан Хаджикръстев, зам.-командирът на чета Никола Пангелов, партизанин Николай Български, Райчо Панайотов, Стефан Русев, Христо Чакъров, бившите съученици и съратници на Тинко полковник Марко Минчев, Минчо Тодоров, генерален директор на „ДСО „Маслено-сапунена промишленост“, активни борци против фашизма и капитализма, общественици от Велико Търново, Килифарево и съседните села.

Полковник Марко Минчев говори за големите преобразования в нашата страна в навечерието на 26-та годишнина на Девети септември и обрисуваше образа на своя другар и съседнин Иван Калчев (Тинко).

Пламмено слово произнесе и другарят Йордан Костов. Като припомни подвига на Иван Калчев другарят Костов разкри как в окръга и в Еленския край ставало дело неговите мечти и мечтите на загиналите народни синове. Той посочи, че през петата петилетка промишлената продукция в окръга е удвоена спрямо четвъртата петилетка и при близкава 600 милиона лева. Двойно е увеличен и промишления потенциал на град Елена. Говорейки за перспективите през следващата петилетка, той изтъкна, че тя предвижда също два пъти повече промишлена продукция — в края на 1975 г. Великотърновски окръг ще има общобем на промишлената продукция за повече от 1 милиард лева. Град Елена и Еленският край също решително ще изменят своя облик. Промислената продукция на града от около 18 милиона сега ще надхвърля 40 милиона. Решени са вече основните проблеми, свързани с по-нататъшното изграждане на Еленския микрорайон, за да се създадат още по-добри условия за населението от този край.

Другарят Костов откри паметника на Иван Калчев (Тинко) и паметната плоча на загиналите в Отечествена война. Разноцветни ракети осветиха небосклона, карченици и пушечни изстрели възвестиха края на тържествената заря-проверка. Паметникът на Тинко бе обичан с венци от свежи цветя.

Иван КОЛЕВ

„А“ РФГ

В Бургас — 3:0 за „Черноморец“

В неделя старши гостуваха на „Черноморец“ в Бургас, един познат съперник, който също има редица проблеми. Играта и на двата състава не блеснаха. Този път у етърите се чувствуваше желание да се представят добре. Но отново синхронизацията не бе пълна, пак не бяха радост не точните подавания. Скъпи момчета! Възвиедони флаелки все още не могат да намерят себе си, да се извият напълно, да „разплетат възела“ в нападателната линия. В неделя, през второто полувреме топката се задържа по-често пред вратата на черноморци, но нито веднаж към нея не бе отправен неотразим удар. Сегата и маланшет преследваше великотърновчанки — при недоразумение между Величкови и Ноев, последният бе сериозно контузилен и сетне трудно реагираще при остри набези на бургаските нападатели. А резултатът бе все още 0:0! Към 35-та минута, при един въздушен дубой Грозданов падна тежко, контузилен и също напусна играта. А това бе вече много за един мач!... Големите за домакините отбелязани бяха: два (16-та и 86-та мин.) и Колев (59-та). Ситуация — положение бяха проиграни от „Етър“ — С. Върбанов стреля неспасено, но Т. Марков неволно отклони топката от голдинията на домакините, сетне сходна ситуация настана след изненадваща стрелба на Марков...

„Етър“ — Ноев (65-та мин., Петров), Величкови, Чакъров, Костов, Грозданов (39-та мин. Цончев), Петров, Върбанов, Василев, Пеков, Марков, Йорданов. „ЧЕРНОМОРЕЦ“:

Генчев (Стефанов), Т. Георгиев, Андреев, Илиев, Милославски, Симов, Пригъров (Маджаров), Колев, Дремиски-бургазките нападатели. А резултатът

Б“ РФГ

„Локомотив“ ГО — „Септ. слава“ 1:1

През по-голямата част от първото полувреме и двата отбора не съумяха да се организират. Изобилствуваха груби грешки и най-вече неточни пасове. Само за известен период след 35-та минута ситуацията се повдигна. Апетитите за по-хубав футбол, тон за което дадоха горноорхановчани. В самия край на полувремето Блъсков (11, 11) осъществи хубава пробна по дясния фланг и отначало центрираната топка доведе до изява на реализаторските качества на Василев (9, 11), който с главна поразителност — 1:0.

След почивката започнаха да се

вияват пукнатини в защитата и нещата не се отпращаха дори и след смената на Драгомиров (5) с Атанасов. Имаше момент, когато Блъсков предотврати сигурен гол от самата линия на вратата, факт до тажко красноречиво за представянето на отбраната! Изобило, предстои много работа за обиграване и поставяне ред в действията на защитниците. Гостите, които бяха по-добри в тази част, взеха своето в 75-та минута, като буквално повториха изпълнението на домакините при откриването — 1:1.

Александър ЧАНТАРОВ

„Локомотив“ РС. — „Академик“ 1:1

Студентите срещнаха хладнокръвие на началния устрем на домакините, сетне се организират. Но Йорданов (7) и Минков (9) пропуснаха да реализират. Русенци не застрашиха сериозно, тъй като атаките им се разбиваха в ситуациите, които им даваха (3) и Ганев (6). През втората част настъпи оживление. Пред двесте врати се заредиха голови по ложения, но или нападателите грешаха, или вратарите с мъка избиваха. В 65-та минута Лачев (9, 9) прокара топката под вратата, но тя излезе в ъглов удар! Две минути

след това Йорданов (9, 11) стреля остро от движение, но Григоров (1, 1) спаси; миг по-късно Лачев от непосредствена близост улови вратаря; в 76-та минута Михайлов стреля в лявата линия на вратата, 82-та минута Давковски (11, 11) с великолепно воле откри — 0:1. Скоро изникна възможност за покачване, но Йорданов (7, 11) се опита да излезе и вратаря... Именно в последващата контраатака домакините чрез своя централен нападател Йорданов възстановиха равенството.

Петко КИРИЛОВ

„Левски“ Ляск. — „А. Кънчев“ 2:2

След последния съдийски сигнал част от зрителите с неистовост и обилии изрази се отправиха към съдната. Имаше ли основания за такава реакция? Или лясковчани не уважават доброто име, което са извоювали сред нашата спортна общност с коректното си поведение? Или още има приятели на футбола, които да не знаят, че единственото мерило при футболния терен са именно решенията на съдната, че само специализираните органи на Българската федерация по футбол могат да търсят отговорност от съдните и то при точно определени и правнически условия! И трябва горещо да поддръжаме органието по поддръжането на реда и дисциплината отговорни ръководители на града, които навреме и енергично се намесиха, за да се предотврати тежкия инцидент и да се възстанови бързо реда! Поводът за остра реакция бе дупката, отсечена в 70-та минута и погиза на гостите, доведоха до изразителен гол. Дотогава лясковчани водеха с 2:1 — голове на Пенев в 19-та и Сербецов в 57-та за „Левски“ и Минев в 5-та минута за тренировка. Домакините

и сега създадоха многобройни големи ситуации, но пропуснаха да ги оползотворят. Шо се отнася до 11-метровия удар (Съдийска бригада Ашиков, Кръстев, Вълчев от Ямбол) нашето въждане се различава от това на съдната в това, че чисто положението вратаря Тарпанов пресрещна нападател на гостите и с рискован плонж отне топката...

Ангел ГЕЦОВ

В ОСТАНАЛИТЕ СРЕЩИ: Д. Ватев — Кърпачев 0:2; Раковски — Миньор 3:1; Дунав — Доростол 5:0; ЖСК-Спартак — Добруджа 3:0; Локомотив Мз — Бдин 2:3; Сеткавица — Чавдар 0:0.

Ангел ГЕЦОВ

БЪДЕТЕ ВЪИМАТЕЛНИ

ПРИ ДВИЖЕНИЕТО!

Празничните дни по случай 26-годишнината от Деветосептемврийското възстание предлагат на всички граждани от окръга по-големи възможности за пътуване с превозните средства до туристически, исторически и любими места. Голям ще бъде броят и на пешеходците, които ще се отправят на почивка, работа или туризъм извън населените места. Интензивността на движението ще бъде увеличена многократно и от големия брой превозни средства от други окръзи, които ще преминат през окръга или ще посетят неговите забележителности.

Окръжната комисия по безопасността на движението апелира към всички водачи, пешеходци и пътници за най-точно спазване на правилата за движение!

На добър път! Пожелаваме ви щастливо, безопасно и сигурно движение!

ОКРЪЖНА КОМИСИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТТА НА ДВИЖЕНИЕТО

Иван КАРАИВАНОВ

в „БОРБА“
стр. 4, бр. 109, 8 IX 1970 г.
ИНДЕКС 21301